

ZA ČISTO IN ZELENO LJUBLJANO

Varujmo naše okolje

Bliza se pomlad in z njo se bodo razkrila vsa naša »prizadevanja«, da bi živeli v čistem okolju, v čistem mestu. Ulice in zelenice bodo »kar naenkrat« polne papirjev, krp in drugih predmetov, ki prav gotovo ne sodijo tja. Zelenice bodo med vso nesnago iskale zrak.

Koordinacijski odbori za čisto in zeleno Ljubljano se v občinah in tudi na mestu v teh dneh redno sestajajo. Oblikujejo svoje programe, dogovarjajo se, kako bi si polepšali okolje, si ga napravili prijetnejšega za življenje in bivanje med betonom in asfaltom, pa tudi v gozdovih, ki smo jih s svojo nekulturo tako onesnažili.

Koordinacijski odbor za čisto in zeleno Ljubljano naše občine je sprejel program skrbi za čisto okolje v naši občini. Kaj bomo torej storili letos v naši občini?

Redno bomo čistili javne, parkovne in gozdne površine z odvozom kosovnega materiala, redno bomo čistili funkcionalne površine, stanovanjske hiše, podstrešja, kleti. Redno bomo čistili in vzdrževali funkcionalne površine v upravljanju delovnih organizacij. Sanirali oziroma odstranili bomo divja odlagališča. Teh se je namreč veliko

nabralo, če nečemo, da se še širijo, jih moramo odstraniti.

Tema »Očistimo svoje okolje« naj bi bila sestavni del programa v šolah in vrtcih, uresničili pa naj bi jo s spisi, risbami in končno z razstavami. Tudi vsaka krajevna skupnost naj bi imela svoj program, kako varovati okolje. Seveda pa bomo tudi letos nadaljevali z izvedbo akcije »88 dreves za tovariša Tita«.

In kdo vse naj bi bil v tej akciji vključen? Na kratko – vsi, natančno povedano pa: delavci komunalnih delovnih organizacij, lastniki in uporabniki stanovanjskih hiš, organizacije združenega dela, delovni ljudje in občani, mladina, šolarji in cicibančki. Skratka – čisto okolje je naša skupna skrb.

Aprilska čistilna akcija

Letošnja aprilska čistilna akcija bo 7. aprila 1984. To je skorajda že utečena vsakoletna aktivnost, dogovorjena v okviru koordinacijskega odbora za čisto in zeleno Ljubljano pri MK SZDL mesta Ljubljane. Na to akcijo se že nekaj časa pripravljamo. S to akcijo so že seznanjeni, ali pa bodo prav v kratkem, ravnatelji šol, predsedniki skupščin KS in predsedniki svetov KS.

V nekaterih šolah so že organizirali zelene straže, ki v svojem okolju skrbijo za čistočo in urejenost. Zelene straže naj bi priskočile na pomoč tudi na območju parkovnih gozdov. Straže naj bi dnevno odhajale na teren in opozarjale obiskovalce na primerno obnašanje glede reda in čistoče in varstva pred požari. Vsaka šola naj bi skrbela za svoj del gozda.

Na omenjeni čistilni akciji moramo dati večji poudarek urejanju otroških igrišč ter skupnih dvorišč, zelenic, okoli delovnih organizacij, sedeža krajevne skupnosti...

Pogledati moramo skratka okoli sebe, pospraviti nesnago, premisliti, kje bi bilo lahko bolje – na primer znotraj zadnjih otokov, kje bi bilo lahko snažje – na primer okoli zabojnikov za smeti, v pokritih garažah...

Dobimo se torej 7. aprila, da bomo skupaj pobrali tisto, kar smo čez zimo odlagali tja, kamor ne sodi. To pa seveda še zdaleč ne pomeni, da ne bi smeli očistiti okolja že danes! Morda bi začeli najprej kar pred svojim pragom?!

N. Č.

RAZPORED ODVOZA KOSOVNEGA ODPADNEGA MATERIALA PO KRAJEVNIH SKUPNOSTIH LJUBLJANSKIH OBČIN

Spomladanska akcija 1984

Občina Vič-Rudnik: V večini KS je bil odvoz opravljen do 19. marca, zato objavljamo le tiste KS, kjer akcija teče v teh dneh.	
KS KOLEZIJA	20. 3. 1984
KS MURGLE	20. 3. 1984
KS ZELEN LOG	21. 3. 1984
KS STANE SEVER	21. 3. 1984
KS TRNOVO	22. 3. 1984
KS RAKOVA JELŠA	22. 3. 1984
KS MALČI BELIČ	23. 3. 1984

IZ KS MALČI BELIČ

Opozorilo vrtičkarjem!

Komisija za varstvo okolja pri krajevni skupnosti Malči Belič v Ljubljani, Zavetška 3 a, opozarja vrtičkarje, ki obdelujejo zemljo ob Jamovi cesti od električnega transformatorja pa do Tbilisjske ulice, da mora biti:

1. Estetski videz in red enoten za vse;
2. Rob zemlje ob cesti v ravni črti enakomerno oddaljen od robnika ceste;
3. Rob zemlje na nasprotni strani ob Gradaščici pa vsaj pol metra oddaljen od roba brega Gradaščice. To pa zato, da se ne bo več dogajalo kakor doslej, da kamenje od presejane zemlje »kar samo« pada po bregu in v korito Gradaščice. Predlani je bilo takega kamenja, ki se mu strokovno reče »kroglice«, pri izteku Glinščice v Gradaščico, blizu kamnitega mosta za pol korita Gradaščice v dolžini več metrov.

Ko so delavci Vodne skupnosti Ljubljana-Sava čistili korito po vsej dolžini Gradaščice, so vso šaro, med katero so bile avtomobilske gume, okviri od koles, posteljni vložki, črpalka za vodo in tudi omenjeno kamenje zmetali (na žalost) na breg in tam pustili. Večji kamni ali manjše skale so se kmalu zavalili nazaj v korito, kjer so še danes. Pridružili so se jim še trije betonski stebrički za zapiranje prehodov, do takrat postavljeni na obeh straneh lesenega mostu, ki ga ni več.

Kroglice smo med akcijo za čisto in zeleno Ljubljano pobrali z brega, znosili k cesti in jih naložili na tovornjak. Nekaj se jih je že poprej spet zvalilo v Gradaščico. Drobiž pa je seveda ostal v travi. Manjši in lažje kamene je voda, ko je narasla, odnesla do večjih ovir, in tako imamo danes v koritu več jezov, ki onemogočajo hiter pretok vode. Ob nizkem vodostaju, posebno poleti, pa od teh jezov močno zaudarja.

4. Vse kamne in kar je še drugega spet na bregu Gradaščice, je treba odstraniti. Bregovi Gradaščice morajo biti vedno čisti, lepo zeleni, brez dodatne šare.

5. Prekel za fižol ni dovoljeno postavljati na mesta, kjer bi zastirale pogled na cesto motornim voznikom in pešcem.

6. Vse vrtičkarje, ki teh opozoril ne bodo upoštevali, bo komisija za varstvo okolja krajevne skupnosti Malči Belič prijavila komunalni inspekciji pri skupščini mesta Ljubljane.

Komisija za varstvo okolja
KS MALČI BELIČ

Samopostrežba na Tržaški bo lepša

Pri Mercatorju so se pred časom lotili sistematično prenove svojih prodajal. Lani so bile na vrsti tiste, ki so stare že okrog dve desetletji, letos pa pridejo na vrsto »mlajše«. V začetku februarja je tako prišla v roke gradbenice trgovina na Tržaški 37B, ki je bila zgrajena pred približno 15 leti. Predvsem je bilo v tej trgovini treba zamenjati hladilno in ostalo opremo, medtem ko površin v prodajalni ne bodo povečevali, tako da bo še naprej v samopostrežnici ostalo 275 kvadratnih metrov prodajnih ter 114 kvadratnih metrov skladiščnih površin. Dolomiti bi radi z obnovo trgovine končali čim prej, najkasneje pa do konca marca. Vprašanje je namreč, če bo mogoče pri škofjeloškem LTH-ju pravočasno dobiti hladilno opremo. Za obnovo trgovine, na Tržaški 37 B bo treba odšteti okrog osem milijonov dinarjev.

Novice iz Šentjošta

Konec januarja smo imeli koncert moškega pevkega zbora iz like vasl. Ponovno smo lahko spoznali, kako smo slovenski bogati v lepoti narodne pesni. Ena je bila lepša kot druga. Meni je bila najljubša tista – Ipavčeva – ki pravi »Tuje sege, tuja ljudstva so prijati – bratje ne«. Zlepa ni pesni kot ta, da bi s tako gorečnostjo krepila narodno zavest. Vsa pohvala gre zborovodkinji Vidi Kopačevi saj je uspešni nastop v prvi vrsti njena zasługa. Njo smo že dobro spoznali, saj je pred leti ravno tako uspešno vodila Horjulski zbor. Pri vseh pevcih si začetil, kako jim je pri srcu narodna pesem. Glasovi so se pretili od nežno dekliranih do navdušeno fantovskih pesni. Tudi solisti so peli zelo samozvestno. Najboljše teje pa je to, da se ti ljudje – mislim, da jih je 18 – zlijejo v en glas, v eno misel, skratka v eno srce. V skupnem petju dobi duša pravi polet. Ljudje v dvorani so bili očarani od lepote narodnega petja.

Prava kulturna škoda pa je bila, da nekateri niso imeli poslušala za izvajanje na odru in so kar malo preglasno slavili svojo smučarsko zmago tisti dan.

Za motenje se opravičujemo Vidi Kopačevi, kakor tudi pevcem.

Pa kaj hočemo, ko pa je pri nas tako navdušenje za zimski šport. Tisto dopoldne smo imeli tekmovalce v veleslalomu in sicer Iskra in ostali svet. Tako so se navdušeni športniki zadrževali še pozno popoldne v starem razredu pred dvorano in s svojo glasno pripadnostjo smučarji kalili zbranost v prosvetni dvorani. Tega smo pa krivi sami, saj smo dopustili dve stvari in to popolnoma različni v enem dnevu. V bodoče se to ne sme več ponoviti.

Ze takoj naslednji dan pa so že vabili veliki plakati na 5. tradicionalni veleslalom, ki nosi naslov: Veleslalom Šentjoških hribov in dolin.

To tekmovalstvo je iz leta v leto bolj številno, naj si bo po tekmovalcih ali gledalcih. Tudi organiziranost se vidi dobro. Za vse to skrbi športno društvo Šentjošt. V tem aktivnem društvu so fantje, ki vedo, kaj hočejo. S pridnostjo so si pridobili elektronsko merjenje, ki zmanjšuje tremo pred startom, saj sedaj tekma poteka enkrat hitreje.

Tako tekmovalstvo terja ogromno priprav, ki jih ne zmore posameznik. Če pa se delo porazdeli in razdelilo se je, saj je sodelovala cela vas, je pa uspeh zagotovljen.

Res enkraten je bil pogled na to mladino, katere je rama ob rami, »pancar ob pancarju«, smučka ob smučki »preštamfala« cel Kogelje in celo Smrekarjevo dolino in na ta način dobro pripravila teren.

Ze dva tedna smo imeli kisto vreme. Vsi smo bili zelo v skrbeh, najbolj pa organizatorji sami – to je ŠD Šentjošt, kako bo v nedeljo, 5. februarja.

Pa je prišel tudi težko pričakovani dan. Naša dva fanta Franci in Janez bi šla najraje v soboto spat s čevlji, s smučarskimi hlačami. Še pozno v noč sta likala smučke, to je bil pravi obred. In tako je bilo v sleherni hiši. Mrzična priprava kot v Sarajevu. V nedeljo zjutraj pa sonce – ne da se popisati vzdušja, ki je zavladalo po vasi. Ze od devete ure dalje se je razlegala vsela muzika po celi vasi. Ob desetih je utihnila in glas po ozvočenju je slovesno naznanil: Začenjamo 5. tradicionalni veleslalom Šentjoških hribov in dolin. Nato so izpod vrha hriba zadonele fanfare – tri trobente. Profesor Vidrih je prav za ta dan spisal kratko a zelo svečano melodijo. Nato je sledil pozdrav vsem športnikom in gledalcem, ki jih ni bilo malo.

In že se je iz vrha hriba spustil prvi predtekmovalac. Bilo je 13 razredov. Najštevilnejša zasedba je bila od 15. do 20. leta in to pri fantih in dekletih. Tekma je potekala zelo organizirano in tekoče. V dobrih treh urah se je zvrstilo preko 300 tekmovalcev. Zagreti smučarji so se spustili v dir za stotinke in tisočinke. Hujših padcev ni bilo, pripravljena prva pomoč tako ni imela nobenega dela. Smučarji so se vračali zadovoljnih obrazov iz doline. Lica so rdela od sonca, pa tudi od vselega razpoloženja, saj je bilo preskrbljeno tudi za jedajo in pijačo.

Slovesen zaključek je bil kot vedno v prosvetnem domu. Na pognjenih mizah so se svetile lične medalje in čakale na favorite.

Predsednik KS Horjul Pavle Zdešar se je zelo pohvalno izrazil o tekmovalstvu in organizatorjih. Rekel je, da si takih tekmovalcev še želi, saj je zdravo in vzpodbudno za mladino, še posebej pa za prijateljstvo med vasi v KS Horjul, kakor tudi med bolj oddaljenimi kraji, saj so bili tekmovalci tudi iz Ziri, Sučin, Polhovca Gradca, Dobrove, Podlipa. Tudi na 4. in 5. mesto se ni pozabilo, saj so dobili domiselne nagrade. Javno priznanje pa sta dobila Smrekarjev Jože in Košir Hine za svojo prizadevnost v ŠD Šentjošt od vsega začetka.

Z novim elektronskim merjenjem je Šentjošt vsekakor še bolj privlačen za tovrstne prireditve.

IVANKA KAVČIČ

IZ DOBROVE

14 gospodinjstev vztraja brez kanalizacije

Ne javna hudična epidemija na Igu je zelo presenetljiva. Dobrovočane oziroma delavce v krajevni skupnosti opozarja te naše krajevne skupnosti. Če bi priložnost ne preteče pa v tem primeru ne bi bila kriva le naša ožena oziroma pomanjkljiva kanalizacija, ampak nemarnost in nepremišljenost članov 14 gospodinjstev v srednji KS. Kanalizacija je bila namreč na Dobrovi dograjena že leta 1979 in tudi priključena na čistilno napravo, vendar pa se 14 gospodinjstev noče priključiti na novi kanalizacijski sistem. Šest gospodinjstev ima še vedno greznice (od ene od teh hiš se odpadke stekajo celo na šolsko igrišče), osem gospodinjstev pa je priključeno na staro meteočno kanalizacijo, ki odpadke polje naravnost v Horjulko. Le-ta že tako ali tako ni pretirano čista, saj se nekaj hiš na kanalizacijo ne more priključiti zaradi preozke lege, zato je Horjulka tudi za te odpadke končna postaja. Prav zato bi se morali krajani, ki imajo to možnost, priključiti na kanalizacijsko omrežje. Pa se ne. In do zdaj njihovi trdni »volji« tudi inspektorji niso bili kos.

Vodovodno omrežje je sicer na Dobrovi urejeno, vendar pa nihče ne more zagotoviti, da se

zaradi tega ali onega vzroka ne bi kje poškodovalo. In če bi do vodovodnih pritokov fekalije, bi bila nesreča tu. V krajevni skupnosti za pitno vodo zelo skrbijo, zato bi radi videli, da bi bili vsi, ki so lahko, priključeni na kanalizacijo. Pri skrbi za neoporečnost pitne vode pa imajo še eno težavo: neredno delo Zavoda za socialno medicino in higieno, ki pregleduje kajnost vode.

Delavci zavoda bi morali letno vzeti 21 vzorcev vode v enakomernih presledkih, oziroma največkrat takrat, ko obstoja nevarnost, da bi se voda okužila. Prihajajo pa zelo neredno, oziroma jih po nekaj mesecih ni, potem pa pridejo v kratkih časovnih razmakih. Tudi obvestila o kakovosti vode prihajajo v krajevno skupnost zelo pozno, čeprav bi delavci v KS radi sproti vedeli, pri čem so.

Kljub bližini Ljubljane se tudi na Dobrovi, tako kot v drugih naših odmaknjenih KS, spopadajo s komunalnimi problemi. V zadnjem času je na prvem mestu napeljava telefonskega

omrežja za 40 novih priključkov, ki so jih uspeli dobiti zato, ker bodo že obstoječim naredili »dvojčke«. Seveda pa je to zelo drago in vsak novi imetnik telefona bo moral poseči globoko v žep. Odšteti bo namreč treba kar okrog 100.000 dinarjev in raje več kot manj.

Še bolj pa je naša sogovornika skrbelo, kako bodo zbrali denar za novo pokopalnico. V dobrovski krajevni skupnosti je 11 vasi v katerih živi 2.600 krajanov. Vseh enajst vasi ima skupaj le eno pokopalnico, kjer pa ni več prostora. Zemljišče za novo (okrog 4.000 kvadratnih metrov) je že zagotovljeno, narejena je projektna dokumentacija, koliko denarja bodo potrebovali pa za zdaj še ne vedo. Ocenjujejo, da bo potrebnih kakšnih 10 milijonov dinarjev (manj gotovo ne), vendar zdaj ne vidijo možnosti, da bi ta denar kje dobili. Gradili bodo v fazah in začeli bi radi čim prej. Dokler je KS še dobivala glavarino, so lahko sami odpravili marsikakšen komunalni problem. Če so »pritaknili« še samoprispevek, je delo potekalo brez zastojev. Danes je vsa stvar malo drugačna. Glavarine ni več, denar, ki ga dobijo, komaj zadostuje za redno delo v KS, krajani pa tudi nimajo več denarja, da bi ga zbirali s samoprispevkom. Pripravljeni so delati, denarja pa ne morejo dati, saj ga tudi oni nimajo.